

आभेयमस्त्रं संयोज्य शूरे कस्मिंश्चिदीश्वरः ।
अनेन त्वां दहाम्यद्य यदि शक्तोऽसि वारय ॥”)
पृष्ठवाहः, पुं, (पृष्ठे वाहं वहनीयद्रव्यमस्य ।)
भारवाहकद्वयः । तत्प्रय्यायः । स्त्रीरौ २ पृष्ठाः
३ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३२६ ॥
पृष्ठद्वयः, पुं, (पृष्ठे द्वयमस्य । द्वयस्य वक्रभावेन
पृष्ठगमनान् तथात्वम् ।) वनच्छागः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । ३४४ ॥
पृष्ठद्वयौ, [न] पुं, (पृष्ठे द्वयमिव अस्यास्तीति ।
द्वय + इनिः ।) भीमसेनः । नृपसकम् ।
महिषः । इति मेदिनीशब्दरत्नावली ॥
पृष्ठोदयः, पुं, (पृष्ठेनोदयोऽस्य ।) मेघवृषकर्कट-
धनुर्भेकरमीनलयाः । यथा, व्योतिस्तत्त्वे ।
“अजो गोपतियुग्मश्च कर्किधन्विन्मृगास्तथा ।
निश्रासंज्ञाः स्मृताश्चैते शेषाश्चान्ये दिनात्मकाः ॥
निश्रासंज्ञा विमिथुनाः स्मृताः पृष्ठोदयास्तथा ।
शेषाः शीघ्रोदया ह्येते मीनचोभयसंज्ञकाः ॥”
पृष्ठा, स्त्री, (पृष्ठानां स्तोत्रविशेषाणां समूह
इति । पृष्ठ + “प्राक्पणमागववाङ्वाद् यत् ।”
४ । २ । ४२ । इत्यस्य “पृष्ठादुपसंख्यानम् ।”
इति वार्तिकोक्त्या यत् ।) पृष्ठानां समूहः ।
इत्यमरः । ३ । २ । ४२ ॥
पृष्ठाः, पुं, (पृष्ठेन वहतीति । पृष्ठ + यत् ।)
पृष्ठेन भारवाहकाश्च । तत्प्रय्यायः । स्त्रीरौ
२ । इत्यमरः । २ । ८ । ४६ ॥ (यथा, महा-
भारते । १ । २२२ । ४६ ।
“पृष्ठानामपि चाश्वानां वाजिकानां जनार्दनः ।
ददौ शतसहस्राणि कन्याधनमनुत्तमम् ॥”
धारके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ४ । ३ । १० ।
“ऋतेन हि ध्या वृषभश्चिदक्तः
पुमौ अग्निः पयसा पृष्ठेन ॥”
“पृष्ठेन धारकेण पयसाक्तः ।” इति तद्भाष्ये
सायनः ।)
पृष्ठाः, त्रि, (पृष्ठाः । पृष्ठोदरादित्वात् साधुः ।)
प्रश्निः । इत्यमरटीकायां भरतः । पार्थिवः ।
तत्र स्त्रीलिङ्गः । इत्युणादिकोषः ॥
पृ, क पूर्तो । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पर-सक-सेट् ।) क, पारयति । इति दुर्गा-
दासः ॥
प, त्रि गि लि पालने । पूर्तो । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (क्रा-का-च-पर-सक-सेट् ।) जि,
पूर्तोऽस्ति । स्वस्वादीदिदिक्च पूर्ववर्त्तमान
निष्ठातस्य नः । गि, पृणाति । स्त्री तु पूर्ति-
रित्येव मनीषादित्वात् नः । लि, पिपत्ति ।
इति दुर्गादासः ॥
पेचकः, पुं, (पचति पच्यते वा । पच +
“पचिमथोरिच ।” उणा० ५ । ३७ । इति
बुन् । उपधाया अत इच् ।) पचिविशेषः ।
पेचा इति भाषा । तत्प्रय्यायः । उलूकः २
वायसारातिः ३ । इत्यमरः । २ । ५ । १५ ॥
प्रक्राखः ४ दिवान्यः ५ वक्रनासिकाः ६ हरि-
नेत्रः ७ दिवाभीतः ८ नखाश्री ९ पीयूषः १०

चर्घरः ११ काकभीरुः १२ नक्तचारी १३ ।
इति त्रिकाख्यशेषः ॥ निश्राचरः १४ कौशिकः
१५ रूपनाशनः १६ पेचः १७ रक्तनासिकाः १८
भीरुकः १९ । इति शब्दरत्नावली ॥ करिपुच्छ-
मूलोपान्तः । गुदाच्छादकमांसपिच्छविशेषः ।
इत्यमरः । ३ । ३ । ६ ॥ पर्यङ्कः । यूकः । इति
विश्वः ॥ मेघः । इति शब्दरत्नावली ॥
पेचकी, [न] पुं, (पेचकीऽस्यास्तीति । पेचक +
इनिः ।) हस्ती । इति शब्दरत्नावली ॥
पेचिलः, पुं, (पच + बाहुलकात् इलच् अत
इच् ।) हस्ती । इति त्रिकाख्यशेषः ॥
पेचु, स्त्री, (पच्यते इति । पच + उन् । अत
इत्वच् ।) पेचुली । इति त्रिकाख्यशेषः ॥
पेचुली, स्त्री, (पच्यते इति । पच + उलच् । अत-
इत्वं गौरादित्वात् ङीष् ।) शाकभेदः । कचु
इति ख्यातः । यथा,—
“केचुकं पेचुली पेचु नाङ्गीचो विश्वरोचनः ॥”
इति त्रिकाख्यशेषः ॥
पेटः, पुं, (पेटतीति । पिट् + अच् ।) प्रहस्तः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ पेटके, स्त्री । इत्यमरः ।
२ । १० । ३० ॥
पेटकः, पुं, (पेटतीति । पिट् + खल् ।) वंश-
वेजादिमयसमुन्नकप्रायः । पेटारी इति पेटो
इति पेडा इति च ख्यातः । तत्प्रय्यायः ।
पिटकः २ पेडा ३ मञ्जूषा ४ । इत्यमरः । २ ।
१० । ३० ॥ आद्यौ खल्यपेटिकायाम् । परौ
महापेटिकायामिति खामी ॥ समूहः । इति
मेदिनी । के, ११७ ॥
पेटकाः, पुं, (पेटक + पृष्ठोदरादित्वात् साधुः ।)
पेटकः । इति भरतहिरूपकोषः ॥
पेटिका, स्त्री, (पिटतीति । पिट् + खल् । कापि
अत इत्वम् ।) वृचविशेषः । पेटारि इति
भाषा । तत्प्रय्यायः । कुवेराची २ कुलिङ्गाची
३ क्षणवृत्तिका ४ । इति रत्नमाला ॥ (यथा,—
“पेटिकामूलकेपाच योनिभिन्ना प्रप्राश्रयति ॥”
इति वैद्यकचक्रप्राशिसंज्ञे योनिप्रापदधि-
कारे ॥)
पेटौ, त्रि, (पेट + गौरादित्वात् ङीष् ।) पेटकः ।
इत्यमरः । २ । १० । ३० ॥
पेडा, स्त्री, (पेटा । पृष्ठोदरादित्वात् साधुः ।)
मञ्जूषा । महापेटिका । इत्यमरभरतौ ॥
पेण, ऋ पेधे । गतौ । श्लेधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा-पर-सक-सेट् ।) ऋ, अपिपेणत् । पिपेणतुः । इति दुर्गादासः ॥
पेल्वं, स्त्री, (पीयते इति । पा पाने + “अन्वेभ्यो
ऽपि डङ्यन्ते ।” उणा० ४ । १०५ । इति
इलन् ।) अन्वतम् । घृतम् । इत्युणादिकोषः ॥
(पुं, पतनश्रूलः पशुः ।) क्लृप्तः । यथा, वाज-
सनेयसंहितायाम् । २६ । ५८ ।
“सावित्री वारुणः कृष्ण एकप्रतिपात् पेल्वः ॥”
“पेल्वः पतनश्रूलो वेगवान् पशुः ॥” इति
तद्भाष्ये महीधरः ॥ तथाच ऋग्वेदे । ७ । १८ । ७१ ॥

“सिंहं चित् पेल्वेना जघान ॥”
“पेल्वेन कृागेन जघान घातयामास ।” इति
तद्भाष्ये सायनः ॥)
पेयं, स्त्री, (पीयते इति । पा पाने + कर्मणि
यत् । “इदयति ।” ६ । ४ । ६५ । इति आत
इत् ततो गुणः ।) जलम् । इति मेदिनी । ये,
इह ॥ दुग्धम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ अष्टविधा-
न्नान्तर्गतान्नविशेषः । यथा,—
“भोक्ष्यं पेयं तथा चूयं खेयं खाद्यश्च चर्वणम् ।
निव्येयश्चैव भक्ष्यं स्यादन्नमष्टविधं स्मृतम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
पातये, त्रि । इति मेदिनी । ये, इह ॥ (यथा,
महाभारते । १४ । ४४ । १० ।
“सर्वेषां भक्ष्यभोग्यानामन्नं परमसुख्यते ।
द्रवाणाञ्चैव सर्वेषां पेयानामपि उत्तमाः ॥”)
पेया, स्त्री, (पीयते इति । पा + यत् । ततश्चाप् ।)
सिक्थसमन्वितपेयद्रव्यम् । अस्या गुणाः ।
“पेया स्वेदामिजननी वातवर्चोऽनुलोमनी ।
क्षुत्तृष्याम्बानिदौर्लभ्यकुक्षिरोगविनाशनी ॥”
इति राजवल्लभः ॥
मिश्रेया । इति शब्दचन्द्रिका ॥ आणा । अष्ट-
मखम् । इति मेदिनी । ये, इह ॥
पेयूषः, पुं, स्त्री, (पीय पाने + “पीयेरुवन् ।”
उणा० ४ । ७६ । इति ऊवन् बहुलवचनात्
गुणः ।) अभिनव पयः । इत्यमरः ॥ नव-
प्रवृत्ताया गोः सप्तदिनाभ्यन्तरीयदुग्धम् । यथा,
“आसप्तरात्रप्रभवं चौरं पेयूष उच्यते ॥”
इति हारावली ॥
“पीयते पेयूषः पीड् पाने नरकीति यूषः मृद्धं-
न्यान्तः स्त्रीवच् । पीयूषश्च अपि पीयूषपेयूषे नवं
सप्तदीनावधौति शब्दार्थः ॥” इति तट्टीकायां
भरतः ॥ (यथा, मनुः । ५ । ६ ।
“श्रेष्ठं गव्यश्च पेयूषं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥”)
अन्वतम् । अभिनवसर्पः । इत्युणादिकोषः ॥
पेरुः, पुं, (पीयते रसानिति । पीड् पाने + “मि-
पीर्भा रः ।” उणा० ४ । १०१ । इति रः ।)
वह्निः । सूर्यः । इत्युणादिकोषः ॥ समुद्रः । इति
त्रिकाख्यशेषः ॥ (त्रि, रचकः । यथा, ऋग्वेदे ।
६ । ७४ । ४ ।
“नरो हितमवमेहन्ति पेरवः ॥”
“नरो नेतारः पेरवः । पा रचयन् । मापोरिल्ले
रुमिति रुन्प्रत्ययः । सर्वस्य रचकाः ।” इति
तद्भाष्ये सायनः ॥ पूरकः । यथा, ऋग्वेदे ।
५ । ८४ । २ ।
“प्र या वार्जं न हेधन्तं पेरुमस्यस्यर्जुन ॥”)
पेरोजं, स्त्री, उपरत्नविशेषः । पीरोजा इति यवन-
भाषा । तत्प्रय्यायः । हरिताम्रम् २ पेरजम्
३ । तद्विविधम् । भस्माङ्गं हरितम् । तस्य
गुणाः ।
“पेरजं सुकषायं स्यान्मधुरं दीपनं परम् ।
स्वावरं जङ्गमश्चैव संयोगाच्च यथा विषम् ॥
तत् सर्वं नाशयेत् शीघ्रं शूलभूतादिदोषजम् ॥”